

kojení žalobce postačitelné a pro něho dosažitelné (Sb. n. s. civ. č. 4912). K odůvodnění žalobcova oprávnění k odpůřčí žalobě nebylo třeba dokazovati, že žalobce vedl na žalovaného již exekuci k vydobytí své pohledávky, ježto toho § 9 zákona čís. 64/31 Sb. z. a n. nevyžaduje. Žalovaný nemůže odpírati oprávnění žalobcovu k odpůřčí žalobě ani poukazem k výměnku, který mu byl na nemovitosti jím zcizené zřízen, ježto tím nevyvrací nikterak tvrzení žalobcovo, že po zcizení nemovitosti jest uspokojení jeho vykonatelné pohledávky ohroženo, neboť žalovaný neuplatnil vůbec, že výměnek pro něho na zcizené nemovitosti zřízený může býti předmětem exekuce. Zákaz zcizení a zadlužení, který byl poznamenán na polovici nemovitosti žalovaným jeho manželce postoupené, nevadí, aby odpůřčí žalobě bylo i proti žalovanému vyhověno, ježto v tomto sporu jest se obíratí jen oprávněností odpůřčího nároku žalobcova a nikoli otázkou, zda rozsudek o této žalobě vydaný bude lze svého času podle určitého knihovního stavu také vykonati. Posouzení, zda určitý knihovní stav připouští, aby právo žalobci rozsudkem přiznané bylo vykonáno, nutno ponechati proto až rozhodování o výkonu rozsudku.

Čís. 15454.

Byla-li prodána nemovitost stížená knihovním zákazem zcizení neb zavazení v exekuci vedené k vydobytí jiné pohledávky s neomezeným právem zástavním, nepomíne omezení vlastnictví exekutů, nenastává ani žádná změna v rozsahu zástavního práva pozdějšího zástavního věřitele, nýbrž jeho omezené právo na prodané usedlosti přechází s omezením na rozvrhovou podstatu, jež, jako v jiných případech, zastupuje závaznou nemovitost.

(Rozh. ze dne 2. října 1936, R I 736/36.)

Na nemovitosti v exekuční dražbě prodané byl poznamenán zákaz zcizení a zatížení podle § 364 c) obč. zák. N i ž š í s o u d y rozvrhujíce nejvyšší podání příkázaly, a to rekursní soud, na pohledávky knihovních věřitelů, následujících za knihovní poznámkou zákazu zcizení a zatížení, jen úroky z příkázaných částek k hotovému zaplacení, kapitál sám uložily v peněžním ústavu s tím, že zůstane uložen tak dlouho, dokud případ »fideikomisární substituce« nenastane nebo dokud tato nezanikne.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu zástavní věřitelky Spořitelny v P., v němž tato uplatnila též postoupení přednosti do pořadí před práva čekatelů.

D ů v o d y:

Neběží ovšem o fideikomisární substituci ve vlastním slova smyslu a ve smyslu §§ 608 a násl. obč. zák. a je si toho také vědom rekursní soud, který správně poznal, že tu bylo smluvně stanoveno omezení vlastnictví nabyvatelů Josefa a Anny S., to je strany povinné, a to omezení zákazem zcizení ve prospěch nezl. Josefa, Anny a Marie S. Bylo-li nabyvatelům uloženo, že jsou povinni odevzdati usedlost jednomu ze svých

jmenovaných dětí a bylo-li nadto ustanoveno, jak má usedlost přecházeti v případě, že by to které z nich zemřelo, byl v tom zajisté obsažen zákaz usedlost tu jinak zciziti nebo zatížit. Jde tedy o omezení vlastnictví ve smyslu § 364 c) obč. zák., a to se zřetelem ke knihovnímu zápisu s účinkem také proti třetím osobám a tedy také proti dovolací rekurentce. Jestliže ona nabyla zástavního práva po onom zápisu, mohla nabytí zástavního práva jenom omezeného, to jest bez újmy práv fiduciářů. To dlužno mít na paměti. Jestliže nemovitost byla přesto prodána v exekuci vedené k vydobytí jiné pohledávky s neomezeným právem zástavním, nepominulo omezení vlastnictví exekutů a nenastala ani žádná změna v rozsahu zástavního práva rekurentčina, nýbrž její omezené zástavní právo na prodané usedlosti přešlo s omezením na rozvrhovou podstatu, jež, jako v jiných případech, zastupuje zavázanou nemovitost. Exekutním prodejem nenabyla stěžující si spořitelna více práva, než kolik ho dříve měla, a jmenovitě nemůže porušiti právo fiduciářů, když právě z jejich práva vyplývalo omezení jejího práva zástavního. Dokud trvá právo fiduciářů, nenastala změna ani stran omezení jejího práva co do podstaty rozvrhové. Pokud jde o Antonína K., není z knihovního zápisu zřejmé, že by bylo jeho zástavní právo zapsané pod pol. 49 oním čekatelským právem fiduciářů omezeno. Není-li tomu tak, nemůže stěžovatelka poukazovati k onomu věřiteli, když její zástavní právo omezeno bylo. Ona však dále poukazuje k tomu, že jí byla postoupena přednost před výměnkem Josefy S., a míní, že by se jí mělo dostat proto onoho reluta připadajícího na tento výměnek, čímž prý by ani práva čekatelů, ani dalších věřitelů nebyla dotčena. Než postoupení přednosti nemá jiného účinku, nežli že předstupující věřitel smí své nároky (na podstatu) uplatniti před věřitelem nebo oprávněným, který mu přednost postoupil, neznamená však, že by předstupující věřitel vstupoval v práva osoby postupující přednost; předstupující věřitel nestává se tu oprávněným z nějaké cesse a nedostává se mu ani nějakého zástavního práva na právech oprávněného, který mu postoupil přednost. Předstupující věřitel nemůže tedy beze všeho žádati, aby se mu za všech okolností dostalo, nač měl nárok ten, kdo mu přednost postoupil, nýbrž může jenom žádati, aby byl uspokojen jeho vlastní nárok, ale v pořadí před nárokem knihovně předcházejícím a ovšem jenom v mezích jeho rozsahu. Posouzeno s tohoto hlediska je rozhodnutí rekursního soudu správné, protože na omezení zástavního práva rekurentčina ani postupem přednosti nenastala změna, jakou má ona na mysli v dovolacím rekursu a jakou by snad mohla dovozovati jenom, kdyby bylo došlo k postupu anebo k zabavení nároku knihovně předcházejšího, jichž tu však není.

Čís. 15455.

Při zjišťování obecné hodnoty nemovitosti za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty jest přihlédnouti k tržové, prodejové i výnosové ceně nemovitosti.

(Rozh. ze dne 2. října 1936, R I 1019/36.)